

dret ved amtsrådenes og de lokale kommunalforeningers fornyede behandling af de samlede inddelingsproblemer.

Spørgsmål 16:

Kan der oplyses nærmere om, hvilke opgaver de nye primærkommuner vil blive tildelt?

Svar:

For primærkommunernes vedkommende tilsigter kommunalreformen først og fremmest at skabe bedre rammer for løsningen af de traditionelle primærkommunale opgaver. Som en konsekvens af de større og mere rationelt afgrænsede primærkommuner, som kommunalreformen vil resultere i, må det påregnes, at der sker en udvidelse af kommunalbestyrelsernes kompetence på forskellige områder, således at de kompetencebegrænsninger, der er begrundet ved den hidtidige kommunestruktur, falder bort. Eksempelvis kan nævnes, at det må forventes, at bygningsmyndigheden overalt i landet vil blive henlagt til primærkommunerne i kraft af vedtagelse af bygningsvedtægter i de nye storkommuner; herved vil amtsrådenes kompetence som bygningsmyndighed i første instans falde bort. På skolelovgivningens område kan som eksempel nævnes, at kaldsretten til lærerembeder i folkeskolen agtes tillagt kommunalbestyrelserne i samtlige primærkommuner. Også på vejlovgivningens område agtes kompetencen i de hidtidige sognekommuner udvidet.

Med hensyn til overførsel af nye opgaver til primærkommunerne kan der henvises til socialreformkommissionens strukturmodel, der bl. a. forudsætter, at sygekassernes arbejdsopgaver overføres til primærkommunerne.

Spørgsmål 17:

Kan der siges noget om, hvorvidt der vil blive forskel på de opgaver, større kommuner på f. eks. 15.000 indbyggere og kommuner på mindstestørrelse på 5-6.000 indbyggere vil blive tildelt?

Svar:

I princippet bør lovregler om primærkommunernes kompetence omfatte samtlige primærkommuner, således at det hører til

undtagelserne, at der i lovgivningen sondres mellem primærkommunerne efter deres størrelse. Dette indebærer dog ikke, at store og mindre primærkommuner vil have identiske opgaver. I de større primærkommuner vil behovet for kommunale foranstaltninger i et vist omfang være et andet end i de mindre kommuner, hvorfor det må forventes, at de større primærkommuner vil tage visse ikke-lovpåbudte opgaver op, som ikke løses i de mindre kommuner.

Hertil kommer, at grænsen mellem primærkommunale og sekundærkommunale opgaver ikke altid vil være ganske skarp. Man må derfor forudse, at større primærkommuner i et vist omfang skal have mulighed for at løse opgaver, som for mindre primærkommuners vedkommende varetages af amtsrådene. En sådan dobbelt kompetence, som f. eks. vil kunne tænkes for så vidt angår plejehjem, vil rejse visse problemer med hensyn til udgiftsfordelingen mellem primærkommune og amtskommune. Disse problemer vil kunne løses enten ved at pålægge primærkommunerne gennem indlæggelsestakster eller lignende helt eller delvis at dække udgifterne ved de af amtsrådene iværksatte foranstaltninger på de pågældende områder eller ved at pålægge amtskommunerne at bidrage til de af enkelte primærkommuner iværksatte foranstaltninger.

Spørgsmål 18:

Hvilke planer har ministeren med hensyn til ændringer i styrelsesloven, specielt med hensyn til antallet af repræsentanter i de kommunale råd?

Svar:

Efter lov nr. 223 af 31. maj 1968 om kommunernes styrelse § 5 skal kommunalbestyrelsens medlemstal fastsættes i styrelsesvedtægten. Medlemstallet skal være ulige og i amtskommuner mindst 13 og højst 25, i primærkommuner mindst 5 og højst 25.

Ved fastsættelsen af de anførte rammer for kommunalbestyrelsens medlemstal har man bygget på princippet om kommunalbestyrelsen som det styrende organ i kommunens anliggender. Der blev derfor ikke hjemlet adgang til så store kommunale råd som i Sverige og Norge, hvor medlemstallet kan udgøre indtil 60 og 85 medlemmer, men